

богатиятъ? — Краденото богатство, т. е. онова, което е придобито по нечестенъ начинъ. Въ широкъ смисълъ на думата, крадено богатство наричаме онова, което не е придобито по закона на любовта. Това богатство внася съблазнь въ човѣшкия животъ и става причина за пропадането на стотици и хиляди хора. Имате ли такова богатство, раздавайте го. Задържите ли го за себе си, то ще стане причина да ви обератъ, даже и живота ви да отнематъ. Богатството ви не трѣбва да изкушава хората. Въ романа „Клетниците“ отъ Викторъ Хюго, имаме добъръ примѣръ съ епископа. Когато Жанъ Вължанъ открадналъ свещника му, и стражаръ го довелъ при епископа, да пита, неговъ ли е свещникътъ, последниятъ спокойно отговорилъ: Свещникътъ е мой, наистина, но азъ му го подарихъ.

Питамъ: отъ ваше гледище, кое богатство е чисто, т. е. получено чрезъ закона на правдата? Който има такова богатство, ще го тури въ касата си, ще я затвори добре, но нѣма да я заключи. Всѣки, който се опита да краде отъ тѣзи пари, нищо нѣма да спечели. Каквото открадне, ще се върне на мѣстото си. Отдето е взето това богатство, тамъ се връща. Всѣка монета, излѣзла безъ позволение на своя господарь, сама се връща въ касата. Излѣзе ли съ позволение на господаря си, тя не се връща вече назадъ. Ще кажете, че това е невъзможно. За невѣрващитъ е невъзможно, но за вѣрващитъ е възможно. Дали вѣрва човѣкъ, или не вѣрва, нѣщата се провѣрватъ въ живота. Всѣко несправедливо богатство се губи и намалява, а праведното расте, увеличава се, но никога не се губи. Това е една велика истина. За да придобие тази истина, човѣкъ трѣбва да посвети живота си въ служене на Бога.

„Пъленъ съ благодать и съ истина“. Благодатъта представя онова велико, положително знание, което човѣкъ трѣбва да придобие. Истината пѣкъ подразбира съвокупность отъ всички разумни закони, къмъ които човѣшката душа се стреми. Онзи, който е пъленъ съ благодать и съ истина, има еднакви отношения къмъ всички хора. Нѣма ли еднакви отношения къмъ всички хора, той не е пъленъ съ благодать и съ истина. За такива хора се казва, че нѣматъ човѣшки отношения. Често слушате да се казва, че човѣкъ за човѣка е вълкъ. Така ли е въ сжщность, или не, оставяме този въпросъ